

Arrest

nr. 218 417 van 18 maart 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. LYS
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 21 november 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 oktober 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 december 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 januari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. ASSELMAN *loco* advocaat M. LYS en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 11 februari 2016, verklaart er zich op 9 maart 2016 vluchteling.

1.2. Op 19 oktober 2018 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Hazara origine te zijn. U behoort tot de Sjiitische geloofsschool binnen de Islam. U bent geboren op 31 maart 1999. U bent geboren in het dorp Nawabad in het district Qarabagh, gelegen in de provincie Ghazni. Uw moeder stierf toen u vier of vijf jaar oud was. Op 6-jarige leeftijd verhuisde u met uw vader naar de stad Qom in Iran omwille van de oorlog in Afghanistan en problemen die uw vader er had. In Qom in Iran woonden jullie in een kippenfabriek, waar uw vader werkte. Vanaf 10- of 11-jarige leeftijd begon ook u te werken in de fabriek. U en uw vader verbleven illegaal in Iran. Op een dag, toen u zich buiten de fabriek begaf, werd u door een Iraanse man geslagen en bedreigd met verkrachting. U werd er ook door de Iraanse autoriteiten meegenomen naar het politiebureau omdat u geen papieren had. U werd vrijgelaten met de hulp van uw werkgever, nadat er twee miljoen Toman werd betaald. De 10e of de 11e maand van 1393 (Perzische kalender, stemt overeen met de periode december 2014/ januari 2015 volgens onze kalender) werd uw vader gedeporteerd naar Afghanistan. Vijf of zes maanden voor uw vertrek uit Iran hoorde u dat uw vader werd gedood in zijn regio van herkomst in Afghanistan door de Taliban of Daesh. U verliet Iran 20 dagen voor uw aankomst in België. In geval van terugkeer naar Afghanistan vreest u te worden gedood door de Taliban of Daesh. Op 11 februari 2016 kwam u aan in België, waar u op 9 maart 2016 een verzoek om internationale bescherming indiende. U legt geen documenten voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een **verzoeker** in wezen **de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd,

achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijke onderhouden uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS 07/03/2018, p.2; CGVS 21/08/2018, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België. Het verschaffen van duidelijkheid over uw eerdere verblijfplaatsen is echter van wezenlijk belang voor de inschatting van de vrees voor vervolging die u stelt te koesteren. Immers, indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfsituatie voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan, dient immers te worden besloten dat de vervolgingsfeiten, die zich volgens zijn verklaringen in een plaats van eerder verblijf in Afghanistan of erbuiten zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u vanaf 6-jarige leeftijd tot aan uw vertrek naar België in de stad Qom in een kippenfabriek hebt gewoond.

Zo legt u erg vage en ondoorleefde verklaringen af in verband met uw collega's in de fabriek in Qom. Wanneer u wordt gevraagd welke Hazara's u kende die daar werkten, antwoordt u vaagweg dat u hen niet kende, maar dat u ze gewoon zag in de fabriek. Wanneer u wordt gevraagd waarom u hen niet kende, aangezien u daar heel uw leven leefde, antwoordt u dat ze u nooit vertelden van welk deel van Afghanistan ze kwamen. U voegt toe dat ze gewoon zeiden dat ze van Hazara en Sayid origine waren. Dergelijke verklaringen komen allermindst doorleefd over (CGVS 21/08/2018, p.6-7). Wanneer u wordt gevraagd naar namen van mensen van Hazara en Sayid origine die in de fabriek werkten kan u die geven. Aangezien u verklaart dat de Afghanen in verschillende kamers verbleven werd u gevraagd welke personen in welke kamers verbleven. Ook hierop kan u een antwoord geven. Zo verklaart u dat u verbleef in dezelfde kamer als uw vader, T., Sh. en A.. U stelt dat A. voor zover als u herinnert altijd in de fabriek verbleef. U verklaart dat Sh. naar de fabriek kwam toen u 9 of 10 jaar oud was en dat hij nog steeds in de fabriek werkte op het moment dat u Iran verliet. U geeft aan dat T. voor zover als u herinnert altijd in de fabriek verbleef. U stelt dat de arbeiders per kamer hun eten klaarmaakten en samen aten. Het is dan ook erg opmerkelijk dat u weinig tot niets kan zeggen over de personen waar u jarenlang mee op één kamer leefde, namelijk A., Sh. en T.. Wanneer u wordt gevraagd te vertellen over A., antwoordt u dat u niets kan zeggen over deze persoon. U werd daarna geconfronteerd met het feit dat u met deze persoon samen werkte. U werd gevraagd wie hij was, van waar hij kwam in Afghanistan en wat voor een persoon hij was. Als reactie hierop verklaart u vaagweg dat hij een goede persoon was. U voegt toe dat u niet weet van welk deel van Afghanistan hij kwam. U werd daarna gevraagd of u iets meer over hem kan vertellen naast het feit dat hij een goed persoon was. Als reactie verklaart u dat u niets meer over hem kan vertellen. U werd daarna gevraagd te vertellen over Sh.. U werd gevraagd of u weet van waar hij vandaan komt in Afghanistan. Als reactie verklaart u dat u niet weet van waar hij vandaan komt in Afghanistan. U werd daarna gevraagd of u iets meer kan vertellen over wie hij was en wat voor persoon hij was. Als reactie stelt u dat u niets speciaal over hem kan vertellen. U stelt vreemd genoeg dat u maar met één persoon contact had, namelijk met T.. U verklaart dat hij een goed persoon was en een vriend van uw vader. Wanneer u wordt gevraagd van waar T. komt in Afghanistan kan u vertellen dat hij van Ghazni afkomstig is. U werd daarna gevraagd te vertellen over T.. U werd gevraagd wat u nog kan vertellen over T. naast het feit dat hij goed was voor u en uw vader. Als reactie beweert u vreemd genoeg dat u niets meer weet naast de zaken die u zei. U verklaart dat u enkel weet dat hij een goede persoon was van Ghazni en dat hij in de fabriek werkte. U werd later tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS geconfronteerd met het feit dat u bijna heel uw leven op éénzelfde kamer leefde met T., A. en Sh.. U werd geconfronteerd met het feit dat u ook samen at met deze personen en samen werkte met hen. Dat u nauwelijks iets over deze personen kunt vertellen is dan ook niet aannemelijk (CGVS 21/08/2018, p.7-13). Het is voorts bevreemdend dat u maar één naam kan geven van een Iraniër die u in de fabriek zou gekend hebben, aangezien u daar heel uw leven leefde. Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd op het Commissariaat-generaal stelt u dat de Afghanen en Iraniërs niet overeen kwamen en elkaar zelfs niet groetten. U verklaart dat dit de reden was waarom jullie geen contact met elkaar hadden. Toch blijft het bevreemdend dat u slechts één Iraniër bij naam kan noemen die in de fabriek verbleef waar u nagenoeg uw ganse leven zou hebben gewoond en gewerkt (CGVS 21/08/2018, p.7-8). Daarenboven weet u van bijna geen enkele Afghaan die u vermeldt van waar hij afkomstig is in Afghanistan. U vermeldt uw Afghaanse baas, genaamd H.. Wanneer u echter wordt gevraagd van waar hij afkomstig is in Afghanistan, weet u dit niet te zeggen (CGVS 07/03/2018, p.6). U werd daarna gevraagd of u iets meer weet over uw baas H. en of u iets meer kan vertellen over hem. Als reactie verklaart u aanvankelijk dat u gewoon een medewerker was die voor hem werkte.

Wanneer u wordt gevraagd of u iets weet over zijn persoonlijk leven of achtergrond verklaart u vaagweg geen informatie over hem te hebben (CGVS 21/08/2018, p.20-21). Ook van uw collega's Q. en Z. kan u niet zeggen van waar zij afkomstig zijn in Afghanistan (CGVS 21/08/2018, p.11-12).

Daarnaast hebt u weinig tot geen kennis over de stad Qom en de Afghaanse gemeenschap daar en in Iran in het algemeen. Wanneer u wordt gevraagd of er veel Afghaanse mensen in de stad Qom wonen verklaart u vreemd genoeg dit niet te weten. U stelt niet rond te zijn gereisd, dat u zich juist rond bewoog in de fabriek en dat er sommige Afghanen in de fabriek waren. U werd daarna gevraagd of u nooit van andere Afghanen in de fabriek hoorde of er een Afghaanse gemeenschap of Afghanen in de stad Qom waren. Als reactie beweert u dit nooit gehoord te hebben. U werd daarna op het bevreemdende karakter gewezen van het feit dat u uw hele leven in een fabriek verbleef met andere Afghanen, maar dat u niet weet of er andere Afghanen leven in de stad waar die fabriek is gelegen. Als reactie stelt u dat jullie zich niet vrij konden bewegen omdat jullie er geen verblijfsvergunning hadden. U stelt dat jullie een taxi namen om zich naar het ziekenhuis en terug te begeven wanneer jullie ziek waren. U vraagt hoe jullie dan konden weten of er andere Afghanen leefden of niet. Als reactie wordt u gewezen op het feit dat u dit toch kon horen van andere mensen in de fabriek (CGVS 21/08/2018, p.22). U stelt namelijk zelf dat er wel degelijk mensen waren in de fabriek met een vluchtelingenkaart (CGVS 21/08/2018, p.23), die zich dus vrij konden bewegen in de stad. U werd gewezen op het feit dat u de jongste van de fabriek was. U werd gevraagd waarom u niet van andere Afghanen hoorde of er andere Afghanen waren in de stad. Als reactie stelt u vaagweg dat de andere Afghanen enkel zouden gesproken hebben over de arrestatie en deportatie van Afghanen, het feit dat ze zich niet vrij kunnen bewegen en het feit dat ze naar Syrië worden gestuurd (CGVS 21/08/2018, p.22). Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat er een grote gemeenschap is in de stad Qom van Afghaanse vluchtelingen. Het is dan ook erg bevreemdend dat u hierover weinig tot niets kan vertellen. Daarnaast weet u niet wat 'Fatemiyou' is, terwijl uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat dit een brigade is die voornamelijk bestaat uit Afghaanse Sjiiitische Hazara's die door de Iraanse veiligheidsdiensten naar Syrië wordt gestuurd om daar deel te nemen aan het conflict (CGVS 07/03/2018, p.13). Het is opmerkelijk dat u de naam van deze brigade niet kent, aangezien u mogelijke rekrutering door de Iraanse veiligheidsdiensten voor de oorlog in Syrië aanhaalt als één van de redenen waarom u bent vertrokken uit Iran (CGVS 07/03/2018, p.13). U en uw vader zouden daarnaast nooit naar een Afghaanse begrafenis of huwelijk zijn geweest in de stad Qom (CGVS 21/08/2018, p.29). U weet ook niet te zeggen of er Afghaanse scholen in de stad Qom zijn gelegen (CGVS 21/08/2018, p.24). Het is verder opmerkelijk dat u niet op de hoogte bent of er in Iran periodes zijn geweest waarin de algemene economische situatie slechter was of wanneer de prijzen van voedsel zijn gestegen. Nochtans blijkt uit uw verklaringen dat de werknemers van de fabriek om bepaalde producten te kopen zelf naar de winkel gingen (CGVS 21/08/2018, p.25). Uit informatie blijkt namelijk dat er zich in de periode dat u zou verbleven hebben in Iran ernstige economische problemen hebben voorgedaan waarbij de prijzen voor bepaalde voedingsproducten sterk de hoogte in gingen. U kent voorts geen andere buurten in de stad Qom, kent geen belangrijke Afghaanse mensen woonachtig in Qom en kent geen bekende Iraniërs die leven in Qom (CGVS 21/08/2018, p.28-29). U weet niet wat Islam Qala is, terwijl uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat dit de grootste grensovergang is voor Afghaanse vluchtelingen die terug keren van Iran (CGVS 21/08/2018, p.30). Wanneer u wordt gevraagd of u weet welke plaatsen verboden zijn voor alle Afghanen, met of zonder verblijfskaarten, in Iran, verklaart u dat dat misschien bestaat, maar dat u dat niet zelf hebt gezien. Dat u niet op de hoogte bent van het bestaan van no-go areas voor Afghanen in Iran (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier) is opmerkelijk en ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw bewering dat u al die jaren in een kippenfabriek in Iran hebt verbleven (CGVS 21/08/2018, p.31).

Treffend is ook dat u geen enkel document voorlegt ter ondersteuning van uw verblijf in Iran. U zou niet beschikt hebben over enig Iraans document. U beschikt zelfs niet over één foto van uzelf in Iran, hetgeen uw geloofwaardigheid nog verder ondermijnt (CGVS 21/08/2018, p.28).

Bijkomend dient nog opgemerkt dat het zeer opmerkelijk is dat u niet weet waar uw vader en uw moeder geboren zijn. U weet ook niet wat het beroep van uw vader was in Afghanistan. U verklaart eerst dat uw vader waarschijnlijk voor een landbouwer werkte en daarna dat u het niet weet (CGVS 21/08/2018, p.8).

Uit wat voorafgaat blijkt dat u uw verblijf in de Iraanse stad Qom niet aannemelijk maakt. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat ten aanzien van u noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst.

Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet betwist dat u over de Afghaanse nationaliteit beschikt. Het is evenwel een feit van algemene bekendheid dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland) en doorheen hun levensloop op duurzame wijze in meerdere regio's van Afghanistan hebben verbleven. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de meest recente plaats van eerder verblijf of de meest recente regio van herkomst.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie EASO Country of Origin Information Report – Afghanistan Security Situation – Update – mei 2018), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit of de algemene situatie in uw oorspronkelijke regio van herkomst, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

De nood aan subsidiaire bescherming moet immers in de eerste plaats getoetst worden aan de meest recente plaats van waar u voorafgaand aan uw vertrek uit Afghanistan feitelijk en duurzaam verbleven heeft, en dus niet ten aanzien van de plaats(en) waar u ooit in het verleden verbleven heeft, maar waar u (al dan niet op vrijwillige basis) de banden mee verbroken heeft. Immers, indien blijkt dat u vóór uw vertrek uit Afghanistan geruime tijd in een andere regio dan uw oorspronkelijke regio van herkomst verbleven heeft, zich er gevestigd heeft of er een duurzaam verblijf heeft gekend, dan dient deze regio bestempeld te worden als de relevante regio van herkomst die het ijkpunt moet vormen bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Er kan in voorkomend geval immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat deze regio, en niet uw geboorteregio, uw regio van bestemming zal zijn bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan (zie EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU)- A Judicial Analysis- december 2014, pag. 25-26; EASO Country Guidance – Common Analysis: Afghanistan, pag. 98, voetnoot 57). Bovendien bent u er hoe dan ook toe gehouden om duidelijkheid te verschaffen over uw opeenvolgende verblijfplaatsen binnen Afghanistan, zelfs al betreft het plaatsen waar u niet noodzakelijk op een duurzame wijze verbleven heeft, dit opdat het CGVS minstens op correcte en betrouwbare wijze kan bepalen of één van deze plaatsen van eerder verblijf in uw hoofde desgevallend als een veilig, toegankelijk en redelijk intern vestigingsalternatief kan worden aangemerkt. Het spreekt dan ook voor zich dat al uw eerdere verblijfplaats(en) vóór uw beweerde vertrek uit Afghanistan, en de omstandigheden waarin u er verbleven heeft wezenlijke aspecten betreffen bij het beantwoorden van de vraag of u een nood aan subsidiaire bescherming kan doen gelden.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 21 augustus 2018 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, leefsituatie en regio van herkomst. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud dd. 21 augustus 2018 uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er getwijfeld werd of u wel degelijk sinds uw zesde tot uw vertrek naar België in de stad Qom in Iran hebt verbleven. U bleef echter vasthouden aan uw verklaringen (CGVS 21/08/2018, p.35). Uit bovenstaande vaststellingen blijkt echter dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u vóór uw komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw plaatsen van eerder verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u een nood heeft aan subsidiaire bescherming. Rekening houdend met de hierboven geschetste context, en de vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat u tot uw beweerde datum van vertrek in Qom in Iran heeft verbleven, kan er namelijk van uitgegaan worden dat u elders, hetzij in Afghanistan, hetzij in een derde land, bescherming heeft gevonden. Bijgevolg kan er in uw hoofde niet besloten worden tot een nood aan bescherming zoals bepaald in art. 48/4, § 2 onder c van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw (opeenvolgende) verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer.

De informatie waarop deze beslissing werd gebaseerd werd toegevoegd aan het administratief dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van “de Vluchtelingenconventie van 1951 ondertekend te Genève”, van artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel “(noodzakelijkheid alle elementen van het dossier in aanmerking te nemen, het dossier op een voorzichtige wijze te behandelen en de beslissing op een nauwkeurige wijze voor te bereiden en op pertinente informatie te doen berusten)”, alsook op een beoordelingsfout.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een uitprint van Google Maps (stuk 3), vijf rapporten (stukken 4-8) en een persartikel (stuk 9).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

2.3.2.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Waar verzoeker de schending aanvoert van “*de Vluchtelingenconventie van 1951 ondertekend te Genève*”, laat hij na te duiden welk(e) artikel(en) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 hij geschonden acht, zodat deze schending niet dienstig wordt aangevoerd.

2.3.2.2. Verzoeker voert aan dat hij in Afghanistan zal worden gedood door de taliban of door Daesh. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat geen geloof wordt gehecht aan zijn verblijf vanaf zesjarige leeftijd tot aan zijn vertrek naar België in een kippenfabriek in de Iraanse stad Qom. Dienaangaande motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing dat (i) verzoeker slechts vage en niet-doorleefde verklaringen kan afleggen over zijn collega's in de kippenfabriek; (ii) verzoekers kennis over de stad Qom en de Afgaanse gemeenschap in Qom maar ook in Iran in het algemeen gebrekkig is; en (iii) verzoeker geen enkel document kan voorleggen ter staving van zijn verblijf in Iran. Tevens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing dat het niet aannemelijk is dat verzoeker niet weet waar zijn vader en moeder zijn geboren en dat verzoeker evenmin weet wat het beroep was van zijn vader in Afghanistan.

2.3.2.3. Er dient op gewezen dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze mag worden verwacht dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn verzoek om internationale bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, “*Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*”, Genève, 1992, nr. 205). Een verzoeker om internationale bescherming heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan de verzoeker om internationale bescherming om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielaansluiting. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

In casu stelt de Raad vast dat verzoeker allerminst heeft voldaan aan de op hem rustende medewerkingsplicht. Zoals hieronder zal blijken, kan immers geen geloof worden gehecht aan verzoekers voorgehouden Afgaanse nationaliteit, aan zijn profiel van analfabeet, aan zijn familiale achtergrond, aan zijn verblijfplaatsen voorafgaand aan zijn komst naar België noch aan zijn vluchtrelaas.

Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Internationaal Verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen.

Luidens artikel 1, A, (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon “*die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die,*

indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren."

Uit het voorgaande blijkt dat de vluchtelingdefinitie uit volgende criteria bestaat die in hoofde van de verzoeker om internationale bescherming cumulatief dienen vervuld te zijn om erkend te worden als vluchteling in de zin van artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet:

- een vreemdeling zijn in de zin van artikel 1 van de Vreemdelingenwet;
- gegronde vrees hebben voor vervolging;
- om redenen van zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging;
- zich buiten het land bevinden waarvan men de nationaliteit bezit;
- de "bescherming" van het land van nationaliteit niet kunnen of, "wegens deze vrees", niet willen inroepen of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.

Voor de beoordeling van de voorwaarde dat de verzoeker om internationale bescherming de bescherming van het land van nationaliteit niet kan of, uit hoofde van deze vrees, niet wil inroepen, moet de "nationaliteit" begrepen worden als de band tussen het individu en een bepaalde Staat (UNHCR, "Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié au regard de la Convention de 1951 et du Protocole de 1967 relatifs au statut des réfugiés", Genève, 1979, heruitgave, 1992, pagina 22, § 87).

Het onderzoek van deze voorwaarde veronderstelt dat het land van bescherming moet worden vastgesteld.

Het probleem van het bewijs van de nationaliteit van de verzoeker om internationale bescherming stoot echter op moeilijkheden zowel in rechte als in feite waarmee rekening dient te worden gehouden in de redenering die wordt gevolgd.

Eenzijds bepaalt artikel 144 van de Grondwet dat geschillen over burgerlijke rechten bij uitsluiting tot de bevoegdheden van de hoven en rechtbanken behoren en anderzijds bepaalt artikel 145 van de Grondwet dat geschillen over politieke rechten tot de bevoegdheid van de rechtbanken behoren, behoudens de bij de wet gestelde uitzonderingen. De Raad heeft bijgevolg geen rechtsmacht om kennis te nemen van geschillen die betrekking hebben op burgerlijke rechten of om kennis te nemen van geschillen die betrekking hebben op politieke rechten die de wetgever hem niet uitdrukkelijk heeft toegewezen. Aangezien de geschillen betrekking hebben op een nationaliteit van een persoon die niet een door de wetgever aan de hoven en rechtbanken onttrokken politiek recht tot voorwerp hebben, heeft de Raad geen rechtsmacht om de nationaliteit van de verzoeker om internationale bescherming te bepalen, noch om te beslissen welke nationaliteit deze bezit, of hij er meerdere heeft dan wel of hij staatloze is.

Het voorgaande mag uiteraard niet tot gevolg hebben dat het onderzoek van de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming onmogelijk wordt gemaakt. Hieruit wordt evenwel afgeleid dat in geval van twijfel over de nationaliteit van de verzoeker om internationale bescherming of, indien hij er geen heeft, over het land waar hij zijn gewone verblijfplaats had, het beide partijen toekomt de Raad zo precies en gedetailleerd mogelijk in te lichten over de bepaling van het land ten aanzien van hetwelk het onderzoek van de beschermingsaanvraag dient te worden uitgevoerd.

Het komt allereerst de verzoeker om internationale bescherming toe de nodige informatie te verschaffen om over te kunnen gaan tot het onderzoek van zijn verzoek, eveneens vanuit de invalshoek van de bepaling van het land dat geacht wordt bescherming te bieden.

Zijn juridische en materiële situatie kan dit echter moeilijk maken. Vanuit juridisch standpunt is de vluchteling immers een persoon "die de bescherming van [zijn] land niet kan of, uit hoofde van [zijn] vrees [te worden vervolgd], niet wil inroepen" en geniet hij ofwel geen diplomatieke bescherming van dat land, ofwel heeft hij goede redenen om die bescherming niet te willen roepen, hetgeen de vaststelling van zijn nationaliteit door het voorleggen van een sluitend bewijs, zoals een nationaal paspoort of een officieel identiteitsdocument, onmogelijk kan maken. Vanuit materieel standpunt kan de vaststelling van de nationaliteit van de verzoeker om internationale bescherming ook complex worden gemaakt door de omstandigheden waarin hij zijn land heeft moeten ontvluchten of door de verwijdering ten gevolge van zijn ballingschap in het gastland.

Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal de verzoeker om internationale bescherming desgevallend zijn nationaliteit moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn nationaliteit zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn gewone verblijfplaats.

Het komt de asielinstanties toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de verzoeker om internationale bescherming de nationaliteit voldoende aantoot. Indien zij van oordeel zijn dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van de aanvraag ten aanzien van een ander land dient te gebeuren, komt het hen toe dit land te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die hen tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten. Indien de asielinstanties van oordeel zijn dat dit land niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de verzoeker om internationale bescherming of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kunnen overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming, is het eveneens hun plicht om de redenen die hen tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

2.3.2.4. Vooreerst dient vastgesteld dat verzoeker voorhoudt een ongeschoolde analfabeet te zijn (zie administratief dossier, stuk 28, verklaring 11 en gehoorverslag CGVS 7 maart 2018 (hierna: gehoorverslag CGVS), p. 4). Verschillende vaststellingen maken echter dat aan zijn beweerde analfabetisme en ongeschooldheid geen geloof kan worden gehecht. Zo dient vastgesteld dat verzoeker de aan hem op de Dienst Vreemdelingenzaken voorgelegde stukken telkens met dezelfde handtekening ondertekende (administratief dossier, stukken 27 en 28), hetgeen een eerste negatieve indicatie is voor zijn beweerde analfabetisme. Verder verklaarde verzoeker tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat hij in België een Facebookprofiel aanmaakte om zijn vrije tijd op te spenderen (gehoorverslag CGVS, p. 8). Het aanmaken van een Facebookprofiel en het gebruik ervan als vrijetijdsbesteding impliceren hoe dan ook een minimale geletterdheid, hetgeen dan ook een bijkomende negatieve indicatie vormt voor verzoekers beweerde analfabetisme. Tevens dient vastgesteld dat verzoeker tijdens zijn gehoor verklaarde dat hij nooit naar school ging omdat hij Afghaan was en geen kaart had (gehoorverslag CGVS, p. 4), terwijl hierna zal blijken dat aan verzoekers voorgehouden Afghaanse nationaliteit en dus ook aan zijn beweerde verblijf als illegale Afghaanse vluchteling in Iran geen geloof kan worden gehecht (zie *infra*), zodat evenmin geloof kan worden gehecht aan zijn bewering geen scholing te hebben gevolgd omdat hij als illegale Afghaan in Iran niet naar school kon gaan. Aan de bewering in zijn verzoekschrift dat zijn intellectuele ontwikkeling sterk werd beperkt doordat hij sinds zijn zesde in een kippenfabriek woonde, kan omwille van dezelfde reden geen geloof worden gehecht. Het loutere feit dat verzoeker tijdens zijn persoonlijke onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen af en toe vroeg om een vraag te herhalen, betekent niet dat verzoeker laaggeschoold is, temeer daar deze onderhoud plaatsvonden met een tolk Dari en verzoeker verklaarde het Dari niet zo goed te spreken en te verstaan. Op de vraag of hij de tolk dan wel goed verstaat antwoordt hij vervolgens bevestigend (notities van het persoonlijk onderhoud 21 augustus 2018 (hierna: notities van het persoonlijk onderhoud), p. 4). Gezien het geheel van deze vaststellingen, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoeker wel degelijk geletterd is en dus wel degelijk enige mate van onderwijs heeft genoten. Er kan dan ook niet worden verondersteld dat verzoeker omwille van zijn analfabetisme en gebrek aan scholing niet in staat zou zijn tot het afleggen van coherente, geloofwaardige, gedetailleerde en doorleefde verklaringen inzake zijn nationaliteit, identiteit, herkomst, verblijfplaatsen, familiale achtergrond en vluchtrelaas.

2.3.2.5. Vervolgens dient vastgesteld dat verzoeker zijn voorgehouden Afghaanse nationaliteit niet aannemelijk maakt. Verzoeker beweert sinds zijn zes jaar tot aan zijn vertrek naar België steeds als illegale Afghaanse vluchteling in Iran te hebben verbleven en dit in een kippenfabriek in de stad Qom. Redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker doorleefde verklaringen kan afleggen over de reden van zijn vlucht uit Afghanistan, over zijn leven als illegale Afghaanse vluchteling in Iran werkend in een kippenfabriek, over zijn Afghaanse en etnische achtergrond, over familieleden die eventueel in Afghanistan en/of elders verblijven/verbleven en over de situatie van de Afghaanse vluchtelingengemeenschap in Iran in het algemeen. Hieronder zal evenwel blijken dat verzoeker inzake geen enkele van deze elementen overtuigde.

Wat betreft zijn vlucht uit Afghanistan, voert verzoeker aan dat hij op zesjarige leeftijd met zijn vader naar Iran vluchtte. Dienaangaande verklaarde verzoeker tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen eerst dat hij en zijn vader naar Iran vluchtten omwille van de oorlog in Afghanistan en dat zijn vader er problemen had en dat diens leven er in gevaar was (gehoorverslag CGVS, p. 9).

Na de pauze tijdens dit persoonlijk onderhoud verklaarde verzoeker evenwel niet te weten welke problemen zijn vader had gekend in Afghanistan (gehoorverslag CGVS, p. 9). Tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud verklaarde verzoeker opnieuw niet te weten waarom zijn vader van Afghanistan naar Iran is verhuisd en dat zijn vader hem op zijn vragen hiernaar antwoordde dat hij te jong was en het niet zou verstaan (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 21). Nog aangenomen dat zijn vader verzoeker mogelijkwijs op zeer jonge leeftijd niet meteen alle details van de reden van hun vlucht naar Iran uiteenzet, kan redelijkerwijze wel worden verwacht dat verzoeker hierover op latere leeftijd wordt ingelicht. Immers, deze vlucht naar Iran is een dermate ingrijpende gebeurtenis in het leven van verzoeker en zijn vader dat niet kan worden ingezien dat verzoeker hierover nooit enige nuttige informatie van zijn vader zou hebben gekregen, al was het dan op latere leeftijd. Dit klemt des te meer daar verzoeker voorhoudt dat zijn vader het enige familielid was dat hij had en dat hij en zijn vader gedurende ruim tien jaar in een kippenfabriek woonden in de stad Qom, zodat eens te meer kan worden verwacht dat zij een groot belang hechten aan hun Afgaanse herkomst en verleden.

Het voorgaande klemt des te meer daar verzoeker over het overlijden van zijn moeder uiteenlopende verklaringen aflegde. Op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde verzoeker dat zijn moeder werd gedood toen hij zes jaar oud was, dus rond de periode dat hij met zijn vader naar Iran vluchtte (administratief dossier, stuk 28, verklaring 15A). Tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaarde verzoeker dan weer eerst dat zijn moeder aan een ziekte overleed, doch nadat de *protection officer* hem erop wijst dat hij op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat zijn moeder werd gedood, antwoordde hij dat hij niet weet hoe zijn moeder overleed (gehoorverslag CGVS, p. 7). Tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud stelde verzoeker dat zijn vader hem zei dat hij nog te jong was om te verstaan hoe zijn moeder overleed (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 18). Er kan worden aangenomen dat verzoekers vader verzoeker niet op zeer jonge leeftijd alle details over het overlijden van zijn moeder zou verschaffen, doch redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker hierover op latere leeftijd wel degelijk op uitgebreide en gedetailleerde wijze zou worden ingelicht, zodat eveneens kan worden verwacht dat hij heden op coherente en gedetailleerde wijze kan uiteenzetten hoe zijn moeder zou zijn overleden, *quod non*. Daarenboven verklaarde verzoeker tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat hij vier of vijf jaar oud was toen zijn moeder overleed (gehoorverslag CGVS, p. 7), terwijl hij op de Dienst Vreemdelingenzaken nog voorhield dat hij toen zes jaar oud was (11 jaar voor het interview op 30 augustus 2016, komt neer op augustus 2005 en toen was verzoeker reeds 6 jaar oud (geboortedatum: 31 maart 1999)). Aangezien hij verklaarde op zesjarige leeftijd met zijn vader van Afghanistan naar Iran te zijn gevlucht, is deze discrepantie inzake zijn leeftijd op het moment van het overlijden van zijn moeder eens te meer onaannemelijk, daar redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeker op coherente wijze kan uiteenzetten of een ingrijpende gebeurtenis als het overlijden van zijn moeder al dan niet rond de periode van een andere ingrijpende gebeurtenis, zijnde zijn vlucht naar Iran, had plaatsgevonden. Gezien het voorgaande, dient vastgesteld dat verzoeker geen zicht biedt op het beweerde overlijden van zijn moeder, indien al zou worden aangenomen dat deze bewering op waarheid berust, daar hij er allesbehalve coherente verklaringen over aflegt. Bijgevolg komt het dus voor dat verzoeker de Belgische asielinstanties geen zicht wenst te bieden op zijn familiale achtergrond.

Het voorgaande klemt des te meer daar verzoeker de Belgische asielinstanties evenmin een duidelijk zicht biedt op zijn overige familieleden. Tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaarde verzoeker dienaangaande als volgt:

“Nonkels en tantes in Afghanistan?”

Voor zover ik weet, heb ik er geen. Als ik er gehad had, zou ik bij hen wonen. Of zij zouden bij mij hebben gewoond vandaag, in dit land.

Had uw vader nog familie in Afghanistan, toen hij naar Iran vluchtte?

Nee. Ik weet het niet meer. Ik was zeven of acht jaar oud.

Nog contact met mensen in Afghanistan?

Nee

Had je moeder broers of zussen?

Nee

Had je vader broers of zussen?

Toen we van Afghanistan naar Iran gingen, praatte hij daar niet over

Broers en zussen

Heb je broers en zussen?

Nee

Heb je familie die buiten Afghanistan of Iran woont?

Nee. Waarschijnlijk wel. Waarschijnlijk niet. Ik weet het niet." (gehoorverslag CGVS, p. 8).

Ook tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen laat verzoeker na een zicht te bieden op zijn familiale achtergrond. Hij verklaarde als volgt: "Welke familie hebt u in Iran?"

- *Ik heb geen enkele familie.*

Hebt u geen enkele familie nergens?

- *Nee*

Voor welke reden niet?

- *Ik was heel klein als mijn moeder ergens overleed. Ik herinner me niet. wij kwamen naar Iran. Een jaar geleden werd mijn vader naar Afghanistan gedeporteerd. En hij kwam niet terug. Hij werd samen met T. gedeporteerd.*

En uw vader heeft hij enige broers of zussen?

- *Nee, ik weet het niet.*

Waarom weet u dat niet?

- *Ik was heel klein als ik naar Iran kwam. Wij hadden niemand in Iran. Als wij dat hadden zou ik hen bezocht hebben of zouden zij mij zijn komen bezoeken.*

En vertelde uw vader u niet over mogelijke familie in Afghanistan?

- *Nee*

Vroeg u hem dat nooit?

- *Ik vroeg hem waarom bracht u mij als ik te klein ben. Waarom hij me niet naar mijn moeder terug bracht en hij zei niets.*

En vroeg u niet naar enige ooms of tantes of enige andere familie?

- *Nee, wanneer ik enkel mijn moeder miste vroeg ik hem enkel over mijn moeder."*

(notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16-17).

Opnieuw haalde verzoeker zijn jeugdige leeftijd aan, doch er dient op gewezen dat redelijkerwijze kan worden verwacht dat zijn vader hem op latere leeftijd wel degelijk zou hebben geïnformeerd over zijn overige familieleden. Gelet op het grote belang van familiale banden binnen de Afghaanse gemeenschap (zoals ook blijkt uit verzoekers verklaring dat als hij zijn familieleden zou kennen, hij bij hen terecht zou kunnen) en verzoekers bewering dat hij gedurende ruim tien jaar van zijn zesde tot aan zijn vertrek naar België begin 2016 met enkel zijn vader als familielid als illegale Afghaanse vluchteling in een Iraanse kippenfabriek woonde, kan wel degelijk worden verwacht dat zijn vader hem over zijn familieleden inlichtte en dat hij bijgevolg een doorleefde kennis heeft over het wedervaren van zijn andere familieleden in Afghanistan of elders, *quod non*. De hiervoor geciteerde verklaringen van verzoeker tijdens zijn persoonlijke onderhoud zijn dan ook allerminst te rijmen met hetgeen *in casu* redelijkerwijze kan worden verwacht.

Vervolgens dient vastgesteld dat verzoeker verklaarde van etnische origine Hazara te zijn en dat ook zijn beide ouders tot deze etnie behoorden (administratief dossier, stuk 28, verklaringen 6d, 6e en 15A). Tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaarde verzoeker dat zijn vader hem enkel vertelde dat zij Hazara zijn, dat zijn vader hem daarover niets heeft geleerd en dat hij niet kan vertellen over de cultuur van de Hazara (gehoorverslag commissaris-generaal, p. 15). Opnieuw dient erop gewezen dat verzoeker voorhoudt dat hij gedurende ruim tien jaar tot aan zijn vertrek naar België met enkel zijn vader als familielid steeds als illegale vluchteling in een Iraanse kippenfabriek heeft gewoond, zodat, mede gelet op het grote belang van de etnische achtergrond binnen de Afghaanse gemeenschap alsook op de problemen die de Hazara-minderheid in Afghanistan kent (zie EASO-rapporten in de map 'Landeninformatie' in het administratief dossier), redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker een gedegen kennis heeft over zijn etnische achtergrond en de cultuur van de Hazara, *quod non*. In dezelfde zin is het onaannemelijk dat zijn vader hem niets zou hebben verteld over de regio in Afghanistan waaruit hij afkomstig zou zijn (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 22). Dat verzoeker verklaart dat zijn vader hem niets vertelde over zijn etnische origine en zijn regio van herkomst, is dan ook ongeloofwaardig en toont eens te meer aan dat verzoeker de Belgische asielinstanties geen zicht biedt op cruciale elementen van zijn identiteit en achtergrond, hetgeen afbreuk doet aan zijn algehele geloofwaardigheid, alsook aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden vluchtrelaas.

Verder dient vastgesteld dat verzoekers verklaringen over zijn vertrek uit Iran, en dan vooral wat betreft de bekostiging ervan, dermate vaag en uiteenlopend zijn dat er geen geloof aan kan worden gehecht. Op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde verzoeker dat hij de smokkelaar 8 miljoen toman betaalde met het geld dat hij bezat (administratief dossier, stuk 28, verklaring 31). Tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaarde verzoeker dienaangaande als volgt:

“Wanneer bent u vertrokken uit Iran?”

- Drie jaar geleden.

Hoeveel betaald voor de reis?

- 8.000.000 Toman.

Hoe kwam u aan dat geld?

- Ik werkte.

Dus u verzamelde dit geld van uw eigen werk?

- Mijn geld en het geld van mijn vader waren bij onze werkgever.

Kan u uitleggen? hoeveel verdienden u en uw vader over de jaren heen?

- In het begin mijn vader regelde alles. En ik wist zelfs niet wat het geld van Iran was. Eén jaar voor mijn vertrek is mijn vader gedeporteerd. En ik moest alles zelf regelen. Ik verdiende 700 Toman per maand.

Dus u verdiende 700 Toman per maand?

- Ja. Dat is Iraans geld.

En hoeveel verdiende uw vader per maand?

- Ik weet het niet.

En weet u hoeveel de werkgever nog had van het geld dat uw vader verdiende?

- Ik wist het niet. Want ik wist zelfs niet mijn eigen salaris per maand. Hoe kon ik weten van de anderen?

Dus u besloot het land te verlaten. En u ging het geld waarschijnlijk gaan verzamelen bij de eigenaar?

Hoeveel geld had de eigenaar nog van uw vader?

- U vroeg me nog geen vragen over mijn deportatie. Ik wil graag daarover vertellen?

Nee, beantwoordt eerst deze vraag?

- Wanneer mijn vader gedeporteerd werd naar Afghanistan is T. 5 maanden later teruggekeerd en hij zei het is moeilijk om te leven in Iran. Hij zei dat hij de wiskunde ging doen met de werkgever om me weg te sturen. Hij ging de wiskunde gaan doen met de werkgever en vond ook een smokkelaar. Eénmaal mijn vader werd gedeporteerd kwam de werkgever en sprak over mijn salaris. Hij zei door voor hem te werken kan ik 700 per maand verdienen. Wat nog?

Maar had de werkgever nog geld van uw vader of niet?

- Ik weet het niet. T. ging de wiskunde doen met de werkgever en had ook een smokkelaar. Hij betaalde 8.000.000 aan de smokkelaar. En wisselde 1.000.000 om naar euro's zodat ik die kan uitgeven onderweg.

En zei T. niet hoeveel geld overschoot dat u en uw vader verdienden?

- Hij zei dat hij sprak met de smokkelaar en zei dit is het geld dat kan gebruikt worden voor de uitgaven onderweg en hij zei u moet Iran verlaten.

En vroeg u hem niet hoeveel geld overschoot dat u en uw vader verdienden?

- Kan u deze vraag herhalen?

Dus T. betaalde u het geld voor de smokkelaar? Waar kwam het geld vandaan?

- Het was het geld dat hij nam van de werkgever en het was het geld van mij en mijn vader.

En schoot er nog enig geld over daarna?

- Nee, ik werd niets gezegd.” (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 26-28).

Tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaarde verzoeker bovendien als volgt:

“Inkomen?”

Ik weet niets van mijn inkomen. Mijn vader was verantwoordelijk voor dat”

en:

“Hoeveel betaald?”

8 miljoen toman

Is dat veel geld?

Ja

Hoe heb je dat kunnen betalen als jij werkte als illegale Afghaanse werknemer in Iran?

ja maar ik werkte, ik had een goede financiële situatie

Hoe lang na de dood van je vader Afghanistan verlaten?

Een jaar na de repatriatie van mijn vader ben ik vertrokken

Hoe lang nadat je wist dat hij dood was, heb je het land verlaten?

Vijf of zes maand

Werkte je toen nog?

Ja

Dat wil dus zeggen dat jij betaald werd. Hoeveel was je inkomen?

Ik verdiende ‘hafzat’ Toman, 700 toman per maand

Hoeveel rial is dat?

Geen idee

700 toman? Is dat niet heel erg weinig?

7 keer 100

Ik heb even eens een korte berekening gedaan. Met 700/maand als loon, zou je moeten 952 jaar moeten werken om 8 miljoen toman te kunnen betalen voor je vlucht. Om het simpel te zeggen: meer dan honderd jaar werken

Als u 300 (lett: sehzat) aan 700 (hahsat) dan wordt het 1 miljoen" (gehoorverslag CGVS, p. 6 en 9-10).

Aldus laat verzoeker tevens na een duidelijk zicht te bieden op zijn financiële situatie en de wijze waarop hij zijn reis van Iran naar België bekostigde. Het vage en uiteenlopende karakter van deze verklaringen toont aan dat geen geloof kan worden gehecht aan de omstandigheden waarin verzoeker voorhoudt Iran te hebben verlaten. Hierdoor ontstaan het vermoeden dat verzoeker zijn reis naar België op een andere wijze bekostigde en dat deze andere wijze niet te rijmen valt met zijn voorgehouden Afghaanse herkomst en/of zijn verblijf als (illegale) Afghaanse vluchteling in Iran.

Voorts dient vastgesteld dat in de bestreden beslissing terecht wordt gemotiveerd dat verzoekers kennis van de Afghaanse gemeenschap in Qom en in Iran in het algemeen te wensen overlaat:

"Wanneer u wordt gevraagd of er veel Afghaanse mensen in de stad Qom wonen verklaart u vreemd genoeg dit niet te weten. U stelt niet rond te zijn gereisd, dat u zich juist rond bewoog in de fabriek en dat er sommige Afghanen in de fabriek waren. U werd daarna gevraagd of u nooit van andere Afghanen in de fabriek hoorde of er een Afghaanse gemeenschap of Afghanen in de stad Qom waren. Als reactie beweert u dit nooit gehoord te hebben. U werd daarna op het bevreemdende karakter gewezen van het feit dat u uw hele leven in een fabriek verbleef met andere Afghanen, maar dat u niet weet of er andere Afghanen leven in de stad waar die fabriek is gelegen. Als reactie stelt u dat jullie zich niet vrij konden bewegen omdat jullie er geen verblijfsvergunning hadden. U stelt dat jullie een taxi namen om zich naar het ziekenhuis en terug te begeven wanneer jullie ziek waren. U vraagt hoe jullie dan konden weten of er andere Afghanen leefden of niet. Als reactie wordt u gewezen op het feit dat u dit toch kon horen van andere mensen in de fabriek (CGVS 21/08/2018, p.22). U stelt namelijk zelf dat er wel degelijk mensen waren in de fabriek met een vluchtelingenkaart (CGVS 21/08/2018, p.23), die zich dus vrij konden bewegen in de stad. U werd gewezen op het feit dat u de jongste van de fabriek was. U werd gevraagd waarom u niet van andere Afghanen hoorde of er andere Afghanen waren in de stad. Als reactie stelt u vaagweg dat de andere Afghanen enkel zouden gesproken hebben over de arrestatie en deportatie van Afghanen, het feit dat ze zich niet vrij kunnen bewegen en het feit dat ze naar Syrië worden gestuurd (CGVS 21/08/2018, p.22). Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat er een grote gemeenschap is in de stad Qom van Afghaanse vluchtelingen. Het is dan ook erg bevreemdend dat u hierover weinig tot niets kan vertellen. Daarnaast weet u niet wat 'Fatemiyoun' is, terwijl uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat dit een brigade is die voornamelijk bestaat uit Afghaanse Sjiiitische Hazara's die door de Iraanse veiligheidsdiensten naar Syrië wordt gestuurd om daar deel te nemen aan het conflict (CGVS 07/03/2018, p.13). Het is opmerkelijk dat u de naam van deze brigade niet kent, aangezien u mogelijke rekrutering door de Iraanse veiligheidsdiensten voor de oorlog in Syrië aanhaalt als één van de redenen waarom u bent vertrokken uit Iran (CGVS 07/03/2018, p.13). U en uw vader zouden daarnaast nooit naar een Afghaanse begrafenis of huwelijk zijn geweest in de stad Qom (CGVS 21/08/2018, p.29). U weet ook niet te zeggen of er Afghaanse scholen in de stad Qom zijn gelegen (CGVS 21/08/2018, p.24). Het is verder opmerkelijk dat u niet op de hoogte bent of er in Iran periodes zijn geweest waarin de algemene economische situatie slechter was of wanneer de prijzen van voedsel zijn gestegen. Nochtans blijkt uit uw verklaringen dat de werknemers van de fabriek om bepaalde producten te kopen zelf naar de winkel gingen (CGVS 21/08/2018, p.25). Uit informatie blijkt namelijk dat er zich in de periode dat u zou verbleven hebben in Iran ernstige economische problemen hebben voorgedaan waarbij de prijzen voor bepaalde voedingsproducten sterk de hoogte in gingen. U kent voorts geen andere buurten in de stad Qom, kent geen belangrijke Afghaanse mensen woonachtig in Qom en kent geen bekende Iraniërs die leven in Qom (CGVS 21/08/2018, p.28-29). U weet niet wat Islam Qala is, terwijl uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat dit de grootste grensovergang is voor Afghaanse vluchtelingen die terug keren van Iran (CGVS 21/08/2018, p.30). Wanneer u wordt gevraagd of u weet welke plaatsen verboden zijn voor alle Afghanen, met of zonder verblijfskaarten, in Iran, verklaart u dat dat misschien bestaat, maar dat u dat niet zelf hebt gezien. Dat u niet op de hoogte bent van het bestaan van no-go areas voor Afghanen in Iran (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier) is opmerkelijk en ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw bewering dat u al die jaren in een kippenfabriek in Iran hebt verbleven (CGVS 21/08/2018, p.31)."

In zijn verzoekschrift slaagt verzoeker er niet in op de hiervoor geciteerde motivering uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen.

Hoewel kan worden aangenomen dat verzoeker door zijn vader en de andere Afghanen tewerkgesteld in kippenfabriek niet steeds gedetailleerd en uitgebreid werd ingelicht over het reilen en zeilen binnen de Afghaanse gemeenschap in Iran toen hij nog zeer jong was, kan redelijkerwijze wel degelijk worden verwacht dat hij hierover op latere leeftijd werd geïnformeerd en hier ook zelf informatie over trachtte te vergaren. Verzoeker kan allerminst worden bijgetreden waar hij in zijn verzoekschrift voorhoudt als volgt:

“Hierbij moet rekening worden gehouden met het feit dat, op het ogenblik dat verzoeker oud genoeg werd om eventueel deel te nemen aan gesprekken met de ouderen of bewust aandacht te besteden aan de inhoud van hun onderlinge gesprekken, die laatsten al jaren in de kippenfabriek in Iran verbleven. In die omstandigheden is het niet onaannemelijk dat zij na al die jaren uitgepraat zijn over hun situatie in Afghanistan, en gestopt zijn met praten over hun verleden.”

Gelet op de verregerende impact van het leven als (illegale) Afghaanse vluchteling in Iran, kan wel degelijk redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoekers vader en zijn collega's in de kippenfabriek informatie over dit leven en hun verleden met verzoeker zouden delen, ook als zij intussen reeds jarenlang in de kippenfabriek zouden verblijven. Dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift dient te bedienen van een dergelijke gekunstelde *post factum*-bewering, toont eens te meer aan dat aan zijn verklaringen geen geloof kan worden gehecht. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog wijst op zijn intellectuele ontwikkeling, kan worden verwezen naar hetgeen hieromtrent hoger reeds werd gesteld (zie *supra*).

Verder dienen een aantal elementen te worden opgemerkt die bijkomend afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden Afghaanse nationaliteit. Daaromtrent kan er dienstig op worden gewezen dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn.

Zo dient vastgesteld dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde te zijn geboren in het district Qarabagh doch niet te weten in welke provincie (administratief dossier, stuk 28, verklaring 5). Tijdens zijn persoonlijke onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen weet verzoeker echter plots wél dat hij in de provincie Ghazni is geboren (gehoorverslag CGVS, p. 4 en notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3-4 en 22). Hierdoor ontstaat het vermoeden dat verzoeker één en ander heeft ingestudeerd in de tijd die verliep tussen zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken en zijn onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Eveneens dient vastgesteld dat verzoeker niet weet waar zijn ouders zijn geboren (administratief dossier, stuk 28, verklaring 15A en gehoorverslag CGVS, p. 8). Evenmin weet verzoeker met zekerheid te vertellen welke job zijn vader in Afghanistan had (gehoorverslag CGVS, p. 8).

Ook dient vastgesteld dat verzoeker in zijn verzoekschrift opmerkt dat hij Farsi spreekt (p. 5) en dat hij tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaarde dat hij niet goed Dari spreekt en verstaat (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4). Aangezien Dari en Farsi twee talen zijn die sterk op elkaar gelijken en verzoeker verklaart niet goed Dari te spreken en te verstaan, vormt zijn talenkennis, mede gelet op het geheel van de overige motieven, een bijkomend element dat de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden Afghaanse nationaliteit onderuit haalt. Bovendien kan van verzoeker die beweert tot zijn zesde in Afghanistan te hebben geleefd verwacht worden dat hij het Dari, daar gesproken, nog vlot hanteert temeer nu hij deze met zijn vader blijvend zal gesproken hebben ook in Iran. Dit klemt des te meer daar verzoeker wel vertrouwd is met de Iraanse kalender, doch amper met de Afghaanse kalender (gehoorverslag CGVS, p. 4-5), zoals hij ook in zijn verzoekschrift benadrukt (p. 5).

Tevens dient erop gewezen dat, zoals hierna zal blijken (zie *infra*), verzoekers kennis van de andere Afghanen die volgens hem ook tewerkgesteld waren in de kippenfabriek in Qom, gebrekkig is. Daar redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeker, die beweert enkel met zijn vader in Iran te hebben verbleven en dit gedurende ruim tien jaar in een kippenfabriek, een meer dan gemiddelde interesse heeft voor andere Afghanen waarmee hij in contact kan komen, temeer daar hij voorhoudt slechts sporadisch buiten de kippenfabriek te zijn gegaan. Dat verzoekers kennis van zijn beweerde Afghaanse collega's uit de kippenfabriek desalniettemin toch gebrekkig is, is dan ook een bijkomende negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden Afghaanse nationaliteit.

Tot slot dient erop gewezen dat verzoeker nalaat ook maar enig begin van bewijs voor te leggen dat zijn beweerde Afghaanse nationaliteit zou kunnen aantonen. Evenmin legt verzoeker enig begin van bewijs voor van zijn verblijf in Iran als illegale Afghaanse vluchteling (zelfs geen foto: notities van het persoonlijk onderhoud, p. 28) of van zijn tewerkstelling in een kippenfabriek in Qom.

Hoewel documenten in het vreemdelingencontentieux slechts een ondersteunende werking hebben, vormt het gegeven dat verzoeker geen enkel document ter staving van zijn bewering voorlegt, mede gelet op het geheel van de voorgaande motieven, *in casu* wel degelijk eveneens een bijkomende negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden Afghaanse nationaliteit.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoeker de Belgische asielinstanties geen overtuigend zicht biedt op verschillende cruciale elementen die zijn band met Afghanistan zouden kunnen aantonen, hetgeen des te meer klemt daar hij evenmin enig document ter staving van deze band voorlegt. Verzoeker slaagt er niet in om de Belgische asielinstanties een duidelijk beeld te geven van de reden van zijn vlucht van Afghanistan naar Iran samen met zijn vader, van het overlijden van zijn moeder, van het bestaan en de verblijfssituatie van andere familieleden en van de wijze waarop hij Iran heeft verlaten, alsook is zijn kennis over zijn etnische origine en over de Afghaanse vluchtelingengemeenschap in Qom en in Iran in het algemeen gebrekkig, waaraan zich bovendien nog een aantal bijkomende vaststellingen toevoegen die mede de geloofwaardigheid van zijn verklaringen op de helling zetten. Verzoeker slaagt er middels zijn verklaringen derhalve niet in zijn Afghaanse nationaliteit aan te tonen.

Aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden Afghaanse nationaliteit, kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die hij beweert in Afghanistan te kennen. Tevens kan geen geloof worden gehecht aan de problemen die hij beweert als illegale Afghaanse vluchteling in Iran te hebben gekend.

2.3.2.6. Indien toch enig geloof zou kunnen worden gehecht aan verzoekers voorgehouden Afghaanse nationaliteit, *quod non*, dient vastgesteld dat hij hoe dan ook zijn beweerde verblijf in een kippenfabriek als illegale Afghaanse vluchteling in de stad Qom niet aannemelijk maakt. Hoewel verzoeker gedetailleerde en doorleefde verklaringen aflegt over het productieproces in een kippenfabriek (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5, 7-8, 14-15), waaruit hooguit kan blijken dat verzoeker mogelijkerwijs ooit ergens tewerkgesteld is geweest in een kippenfabriek, motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoeker slechts vage en niet-doorleefde verklaringen kon afleggen over zijn collega's in de kippenfabriek:

“Zo legt u erg vage en ondoorleefde verklaringen af in verband met uw collega's in de fabriek in Qom. Wanneer u wordt gevraagd welke Hazara's u kende die daar werkten, antwoordt u vaagweg dat u hen niet kende, maar dat u ze gewoon zag in de fabriek. Wanneer u wordt gevraagd waarom u hen niet kende, aangezien u daar heel uw leven leefde, antwoordt u dat ze u nooit vertelden van welk deel van Afghanistan ze kwamen. U voegt toe dat ze gewoon zeiden dat ze van Hazara en Sayid origine waren. Dergelijke verklaringen komen allermindst doorleefd over (CGVS 21/08/2018, p.6-7). Wanneer u wordt gevraagd naar namen van mensen van Hazara en Sayid origine die in de fabriek werkten kan u die geven. Aangezien u verklaart dat de Afghanen in verschillende kamers verbleven werd u gevraagd welke personen in welke kamers verbleven. Ook hierop kan u een antwoord geven. Zo verklaart u dat u verbleef in dezelfde kamer als uw vader, T., Sh. en A.. U stelt dat A. voor zover als u herinnert altijd in de fabriek verbleef. U verklaart dat Sh. naar de fabriek kwam toen u 9 of 10 jaar oud was en dat hij nog steeds in de fabriek werkte op het moment dat u Iran verliet. U geeft aan dat T. voor zover als u herinnert altijd in de fabriek verbleef. U stelt dat de arbeiders per kamer hun eten klaarmaakten en samen aten. Het is dan ook erg opmerkelijk dat u weinig tot niets kan zeggen over de personen waar u jarenlang mee op één kamer leefde, namelijk A., Sh. en T.. Wanneer u wordt gevraagd te vertellen over A., antwoordt u dat u niets kan zeggen over deze persoon. U werd daarna geconfronteerd met het feit dat u met deze persoon samen werkte. U werd gevraagd wie hij was, van waar hij kwam in Afghanistan en wat voor een persoon hij was. Als reactie hierop verklaart u vaagweg dat hij een goede persoon was. U voegt toe dat u niet weet van welk deel van Afghanistan hij kwam. U werd daarna gevraagd of u iets meer over hem kan vertellen naast het feit dat hij een goed persoon was. Als reactie verklaart u dat u niets meer over hem kan vertellen. U werd daarna gevraagd te vertellen over Sh.. U werd gevraagd of u weet van waar hij vandaan komt in Afghanistan. Als reactie verklaart u dat u niet weet van waar hij vandaan komt in Afghanistan. U werd daarna gevraagd of u iets meer kan vertellen over wie hij was en wat voor persoon hij was. Als reactie stelt u dat u niets speciaal over hem kan vertellen. U stelt vreemd genoeg dat u maar met één persoon contact had, namelijk met T.. U verklaart dat hij een goed persoon was en een vriend van uw vader. Wanneer u wordt gevraagd van waar T. komt in Afghanistan kan u vertellen dat hij van Ghazni afkomstig is. U werd daarna gevraagd te vertellen over T.. U werd gevraagd wat u nog kan vertellen over T. naast het feit dat hij goed was voor u en uw vader. Als reactie beweert u vreemd genoeg dat u niets meer weet naast de zaken die u zei. U verklaart dat u enkel weet dat hij een goede persoon was van Ghazni en dat hij in de fabriek werkte.

U werd later tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS geconfronteerd met het feit dat u bijna heel uw leven op éénzelfde kamer leefde met T., A. en Sh.. U werd geconfronteerd met het feit dat u ook samen at met deze personen en samen werkte met hen. Dat u nauwelijks iets over deze personen kunt vertellen is dan ook niet aannemelijk (CGVS 21/08/2018, p.7-13). Het is voorts bevreemdend dat u maar één naam kan geven van een Iraniër die u in de fabriek zou gekend hebben, aangezien u daar heel uw leven leefde. Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd op het Commissariaat-generaal stelt u dat de Afghanen en Iraniërs niet overeen kwamen en elkaar zelfs niet groetten. U verklaart dat dit de reden was waarom jullie geen contact met elkaar hadden. Toch blijft het bevreemdend dat u slechts één Iraniër bij naam kan noemen die in de fabriek verbleef waar u nagenoeg uw ganse leven zou hebben gewoond en gewerkt (CGVS 21/08/2018, p.7-8). Daarenboven weet u van bijna geen enkele Afghaan die u vermeldt van waar hij afkomstig is in Afghanistan. U vermeldt uw Afghaanse baas, genaamd H.. Wanneer u echter wordt gevraagd van waar hij afkomstig is in Afghanistan, weet u dit niet te zeggen (CGVS 07/03/2018, p.6). U werd daarna gevraagd of u iets meer weet over uw baas H. en of u iets meer kan vertellen over hem. Als reactie verklaart u aanvankelijk dat u gewoon een medewerker was die voor hem werkte. Wanneer u wordt gevraagd of u iets weet over zijn persoonlijk leven of achtergrond verklaart u vaagweg geen informatie over hem te hebben (CGVS 21/08/2018, p.20-21). Ook van uw collega's Q. en Z. kan u niet zeggen van waar zij afkomstig zijn in Afghanistan (CGVS 21/08/2018, p.11-12)."

In zijn verzoekschrift slaagt verzoeker er niet in op de hiervoor geciteerde motivering uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Zoals hoger reeds werd gesteld, dient erop gewezen dat, hoewel kan worden aangenomen dat verzoeker door zijn vader en de andere Afghanen tewerkgesteld in kippenfabriek niet steeds gedetailleerd en uitgebreid werd ingelicht over het reilen en zeilen binnen de Afghaanse gemeenschap in Iran toen hij nog zeer jong was, redelijkerwijze wel degelijk kan worden verwacht dat hij hierover op latere leeftijd werd geïnformeerd en hier ook zelf informatie over trachtte te vergaren. Verzoeker kan allerminst worden bijgetreden waar hij in zijn verzoekschrift voorhoudt als volgt:

"Hierbij moet rekening worden gehouden met het feit dat, op het ogenblik dat verzoeker oud genoeg werd om eventueel deel te nemen aan gesprekken met de ouderen of bewust aandacht te besteden aan de inhoud van hun onderlinge gesprekken, die laatsten al jaren in de kippenfabriek in Iran verbleven. In die omstandigheden is het niet onaannemelijk dat zij na al die jaren uitgepraat zijn over hun situatie in Afghanistan, en gestopt zijn met praten over hun verleden."

Gelet op de verregerende impact van het leven als (illegale) Afghaanse vluchteling in Iran, kan wel degelijk redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoekers vader en zijn collega's in de kippenfabriek informatie over dit leven en hun verleden met verzoeker zouden delen, ook als zij intussen reeds jarenlang in de kippenfabriek zouden verblijven. Dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift dient te bedienen van een dergelijke gekunstelde *post factum*-bewering, toont eens te meer aan dat aan zijn verklaringen geen geloof kan worden gehecht. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog wijst op zijn intellectuele ontwikkeling, kan worden verwezen naar hetgeen hieromtrent hoger reeds werd gesteld (zie *supra*). Waar verzoeker een aantal elementen opwerpt die hij volgens hem wél correct kon weergeven (verzoekschrift, p. 5-6), dient erop gewezen dat deze elementen ook door zelfstudie of door overdracht door derden gekend kunnen zijn. Bovendien behelst de motiveringsplicht geenszins de verplichting om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de beslissing op te nemen. Het enkele feit dat verzoeker over bepaalde elementen inzake zijn voorgehouden verblijf als illegale Afghaanse vluchteling in een Iraanse kippenfabriek wél correcte verklaringen aflegde, betekent immers niet dat het gebrekkig karakter van zijn kennis over andere elementen ongedaan wordt gemaakt, temeer daar verzoeker niet aantoonde dat zijn correcte verklaringen zwaarder zouden doorwegen dan zijn gebrekkige kennis.

2.3.2.7. De door verzoeker bijgebrachte informatie (verzoekschrift, stukken 3-9) vermag aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

2.3.2.8. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet loopt, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst en algemene rapporten niet volstaan. Hij moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker zijn Afghaanse nationaliteit en zijn verblijf als illegale Afghaanse vluchteling in een Iraanse kippenfabriek voorafgaand aan zijn komst naar België niet aannemelijk wist te maken. Verzoeker maakt hierdoor zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk. Aangezien het bijgevolg vrijwel onmogelijk is een correct beeld te krijgen van verzoekers (recente) verblijfplaatsen en leefsituatie de laatste jaren en bijgevolg ook van zijn huidige nationaliteit is het dienvolgens evenzeer onmogelijk een correct beeld te krijgen van een eventuele nood aan subsidiaire bescherming.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien maart tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER